

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 558—

Ίδιοκτήτης — Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 11 Φεβρουαρίου 1929

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΥΤΟΔΙΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ!

Έκ του άναφύετος ζητήματος μετξύ του άρχηγού του Λαϊκού Κόσμου κ. Η. Γαλιόπουλου και του Βενιζέλου, έξ αφ' ημερών της άριστήσθην έκλογής του Ηλιαστήρα, είς όν και άδικώς έπιρρίπτεται ή τριμερής ευθύνη του άρχηγού τουφεκισμού των "Εξ, όπισθεν του όποιου τυπικώς κρύπτεται αυτός ούτος ο Βενιζέλος, ως καλυπτόμενος υπό της Βουλής της 13 Αυγούστου και των συγκροτούντων αυτήν 225 οπαδών του. Ο μιν άρχηγός του Λαϊκού Κόσμου κ. Γαλιόπουλος έξήληθεν έκασοποιημένος, ή δε Βενιζελική ηεραρχία μειωμένη, διότι με όλας τας έπιπλοκούς διακυβουγίας, μεθ' όν ο Βενιζέλος προσεπαθήσε να σκεπασί, τό μέγα πολιτικόν "Εγκλήμα της 13 Νοεμβρίου 1922, διά τό όπιόν έφείξε σύμπαι ή "Αθροώπιτης ώμολογήσεν εντύτοις δι' έαυτον και όλους τους όηρού κρατικούς άρχηγούς, ότι οι τουφεκισθέντες δέν ήσαν προδότες άχφύδων αυτός έαυτον, και άρα άδικώς έτουφεκισθήσαν. Όπως είπεν άλλως τε και αυτός ο Παγκάλως, ύπουργός των Στρατιωτικών κατά την έποχήν των τουφεκισμών, ένώπιον της Ηλιαστήρικης Βουλής του 1913—24.

Αρα ο μέγας σκηνοθέτης των τουφεκισμών των "Εξ κατακρίνει την πράξιν έκεινην την φρικώδη διά των έξής έπιστημών φράσεων του εν τη δευτέρα πρός τον άρχηγόν του Λαϊκού Κόσμου τος έπιστολή τος:

«Δύναμι να ββισώσω όμης με τον πλέον κατηγορηματικόν τρόπον ότι ούδεις των πολιτικών άρχηγών της δημοκρατικής παρτάξιος θεωρεί, ότι οι ήγέται της πολιτικής, ήτις ήκολουθήθη μετά το 1920, διέπραξαν προδολίαν κατά τη πατρίδος ή ότι έν γνώσει ώδήγησαν τον τόπον είς την Μικρασιατικήν καταστροφήν Δύναμι μάλιστα να σς ββισώσω, ότι τό έλ έμοι πιστεύω άφ' ιδίου, ότι θα ήσαν ευτυχείς άν ή πολιτική των ώδήγει την Ελλάδα είς έθνικόν θρίαμβον».

Αλλά διά ν' άπεδειχθή πόσον ο ό μέγας αυτός Ψεύστης διαψεύδει έαυτον ίδιον τίελεγεναυτός οδοστήηέλομένη των τουφεκισμών έν Δαζάνη είς ειδικόν άπεσταλμένον του «Βήματος της Νέας Υόρκης», είς συνέντευξιν του δημοσιοβέισαν

εί, τό φύλλον της 17/30 Νοεμβρίου 1922 και έχουσαν κατά λέξιν ως έξή:

Δαζάνη, 29 Νοεμβρίου 1922

«Λακότων την σιωπήν, ή είχε τηήσει μέχρι τοίδε ογερικώ με τας έν Ελλάδα θανατικας έπειθέσεις των πέτε ύπουργών και έός άρχιστρατήγου, ο κ. Βενιζέλος είπεν την έσπείραν ταύτην, ότι, εάν ούτος ή ο άρχηγός της έλληνικής Κυβερνήσεως θα έπέστρεπε την θανάτωσιν των καταδικασθέντων. Ατορικώς, είπεν αυτός δέν θα έδικάζεν ένώπιον Στρατοδικείου, αλ' ά θα κατήργει μέγα έθνικόν όρκόν: Δικαστήρων όπως δικάζη αυτού».

«Εν ή στίσις της "Αγγλίας, ή ουία ά ηγγέλη, Πρόκειται περί της άποστολής, του Πλωτόργου Τάλπορ, άποσταλέντος μιστιόως υπό της άγγλικής Κυβερνήσεως όπως σίση τος "Εξ, αυτό είναι άπόρητον είπε. "Όταν ο Κομοσιανός έπέστρεψεν είς την Ελλάδα, ή άγγλική Κυβέρνησις ήρήθη να έλαβη, λέγουσι ότι ήτο έσωτικη ύπόθεσις. "Ο τοιαύτη δέν ύπόθεσις δέν να θεωρηθή και

τό παρόν έλεισόδιον. Οι καταδικασθέντες ήσαν προδότες.

»Είναι περίεργον πώς ο Κώρξον διαμφισβητεί τό δικαίωμα της έλληνικής Κυβερνήσεως, όπως τιμωρήσιν τούς προδότες της, «ίτινες έδικάσθησαν κανονικώς μεθ' όλων των μαρτύρων, είς μίαν νόμιμον δίκην.

Αυτός είναι ο Βενιζέλος, ο Μπάμπης των Ηπειρωτών, ο όποιος άλλα έλεγε τότε έν τη μέση της χώρας του διά την έξφάνισιν των πολιτικών του αντίπλων έν Λαζάνη, ένώπιον όλου του Κόσμου και άλλα λέγει σήμερα, πάλιν ένώπιον όλου του Κόσμου!

Αλλά ο Κόσμος γνωρίζει καλώς ότι ο τουφεκισμός των "Εξ είχε δικτατοή παρ' αυτού του Βενιζέλου, του άποκαθιστώντος την μνήμην των "Εξ Μεγάλων Φυμάτων του!

Κουτόν Βενιζέλον, άς τον χείρωνται οι Ηπειρωτάί μας!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
Υπερφηφιος Γεν. ναυστής του Νομού Ίωαννίνων

ται να μείνη ούδεμία άμφιβολία, περί της χρησιμότητος του θεσμού και περί της έπιτακτικής ανάγκης της έφαρμογής του.

Η κατάθεσις του Διατάγματος έκ μέρους του κ. Ζαβιτσιάνου προάγει αισθητώς την ύπόθεσιν, ή όποία έχει ώριμάσει πλέον. —

Ποία θα είναι ή έξέλεξις του ζητήματος;— Δέν θέλω να προφητεύσω. Εάν όμως λάβω υπό σοβαράν έποψιν την διαβεβαίωσιν του κ. Ζαβιτσιάνου περί των διαθέσεων του Κυβερνήτου της Χώρας, και περί έγκρίσεως του Νομοσχεδίου έκ μέρους του Υπουργικού Συμβουλίου, ως και την δήλωσιν της προκλήσεως και ψήφου έμπιστοσύνης έν περιπτώσει τυχόν άντιρρήσεων έκ μέρους της Βουλής, πιστεύω άραδάντως ότι πολύ ταχέως τό κατατεθέν Νομοσχέδιον θα γίνη Νόμος του Κράτους και θ' αποκτήσωμεν την τόσον αναγωνίως άναμενομένην αυτοδιοίκησιν. —

Προανέφερα, ότι ύπάρχουν έχθροί του συστήματος τούτου, τό όποιον ίσοδυναμεί με την χειραφέτησιν των κρατικών περιφερειών από τό ειδεχθές γραφειοκρατικόν και συγκεντρωτικόν καρκίνωμα και προσέθεσα ότι δέν τολμούν να φανερωθούν οι έχθροί ούτοι. —

Μήπως όμως έγκαταλείψουν τώρα όποτε ή ύπόθεσις εισήλθεν είς την όδόν της πραγματοποιήσεως την ποθητήν των τακτικήν και αντιδράσουν είς την ψήφισιν του Νομοσχεδίου;— Δέν είναι και άπίθανον. — Αλλά ματαία των ή προσπάθεια διότι δέν θα έχουν άντιμέτωπον μόνον μίαν πανίσχυρον και κυρίαρχον Κυβέρνησιν άποφασίσασαν να ένοσρκώση ένα παλαιόν και έντονον λυϊκόν πόθον, θα έχουν συγχρόνως άντιμέτωπον όλόκληρον τον Έλληνικόν Λαόν, ο όποιος θέλει ν' αυτοδιοικηθή και γνωρίζει δια τί τό θέλει.

Η "Ηπειρος δέν ύστέρησε και είς τό ζήτημα τούτο. Επόθησεν, όπως και αι άλλαι Έπαρχίαι και ίδίως αι των Νέων Χωρών, την αυτοδιοίκησιν και δέν ήδράνησε. Μετέσχε με όλας της τας δυνάμεις του κοινού άγώνος, ο όποιος συνετέλεσεν είς την δημιουργίαν του σημερινού σταθμού. Έν βήμα ακόμη και συμπληρούται τό οικοδόμημα και ύψούται ή λευκή σημαία της έπιτυχίας, έξ ής έξαρτάται κατά μέγα μέρος ή Έλληνική άναγέννησις.

Και την έλικαιρον, την κατάλληλον ταύτην στιγμήν νομίζω ότι όφείλομεν να πράξωμεν διά μαν ακόμη φοράν τό καθήκον μας προς έαυτούς και προς τό Κράτος, ένόνοντες την έπιβλητικήν μας φωνήν με έκείνην της Μακεδονίας, της Θράκης, των Νήσων, της Πελοποννήσου, ή όποία έχει ύψωθή είς όλην την Έλληνικήν άτμοσφαιραν και έφθασε μέχρι της Νομοθετικής και Εκτελεστικής Έξουσίας και ή όποία λέγει:

Απλλάξατέ μας επί τού

Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΘΕΛΕΙ ΤΟΠΙΚΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΕΓΕΡΤΗΡΙΟΝ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΥ

(Συνέχεια και τέλος)

Έγγράφη μάλιστα ότι ο αριθμός ούτος δύναται ν' ανέλθη είς 9η ήτοι "Αθηνών, Λαρίσης, Πατρών, Τριπόλεως, Ίωαννίνων, Θεσσαλονίκης Κομοτινή, Κρήτης, Μυτιλήνης με έλαρχιακας ύποδιαιρέσεις.

Και ή Έπιτροπή των Οικονομικών του 1924 πρόβη είς σχετικήν ύπόδξιν και οι ειδικοί επιστήμονες μας έκθεάζουν την τοιαύτην διαφρασιν την όποίαν θεωρούν έπιβεβλημένην διά την έπιτυχίαν της αυτοδιοικήσεως του δευτέρου βαθμού και του π. ώτου. —

Όπως ή διοικητική άποκέντρωσις ήδύνατο γονιμώτερον να έγκαθίστατο είς τας έδρας των άνωτέρων κατά περιφέρειαν διοικητικών όργάνων (νοσηριών, άν δέν άρέση Νομαρχιών) ώστε ή έπιμέλεια των συμφερόντων της μακράν της Προτευούσης Χώρας τόσον ή τοπική, όσον και ή κρατική άπέβαινε περισσότερο ένήμερος συντονισμένη και κατά συνέλειαν καρποφόρος. —

Τοιοτοτρόπος θα ύληρη μόνον ή Άνωτέρα Έποπτεία των κρατικών Υπηρεσιών επί της αυτοδιοικήσεως και ή Γενική Διεύθυνσις, αι ή έπιπέτεια επί της Διοικήσεως κατά την ύπόδειξιν του άρθρου 107 παρ 4 και 108 του Νέου Συντάγματος. Δυστυχώς τό νομοσχέδιον, τό ό-

ποιον κατέθεσεν ο κ. Ζαβιτσιάνος είς την Βουλήν την τελευταίαν ήμέραν των έργασιών της, πρό των διακοπών δέν τροποποίη την διοικητικήν διαίρεσιν. Κατά συνέλειαν δέχεται ως δευτέρου βαθμού αυτοδιοίκησιν τον σημερινόν Νομόν.

Ατίτυπον του νομοσχεδίου τούτου δέν κατώρθωσα να λάβω, διότι μέχρι της άναχωρήσεώς μου έξ "Αθηνών, δέν είχεν έκτυπωθή υπό του Έθνικου Τυπογραφείου. — Είχον όμως την καλωσύνην τόσον ο κ. Ζαβιτσιάνος, όσον και ο κ. Οικονομικός να μοι άνακοινώσουν τό περιεχόμενον του κατά την τελευταίαν μας συνεργασίαν επί του θεσμού της αυτοδιοικήσεως, τό όπιον δέν θίγει την βάση των υπό της Νομοπρασκευαστικής Έπιτροπής Διοικητικών Κώδικων, άλλ' άλλως έπιφέρει έλαφράς τινας τροποποιήσεις όσον άφορά την σύνθεσιν των Νομαρχιακών Συμβουλίων την έκλογήν τούτων και τούς πόρους του Νομού. —

Ο Νομάρχης παραμένει αντιπρόσωπος της Εκτελεστικής Έξουσίας, διοριζόμενος κατά τον αυτόν, ως και σήμεραν τρόπον και δέν καταργούται αι ύπάρχουσαι Γενικαι Διοικήσεις και ή έφαρμογή του θεσμού θα έξη δοκιμιακόν χαρακτήρα. —

Αυτή είναι ή ύπόθεσις της αυτοδιοικήσεως και νομίζω, ότι δέν δύνα

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

Ἔτησίαι Συνδρομῆ

Ἐσωτερικοῦ	Δρ.	75
Ἐξωτερικοῦ	Φρ.	75
Ἀμερικῆς	Δολ.	5

λους τῆς Δικτατορίας, τῆς Τυραννείας τοῦ Ἰσχυροκράτου τῆς Πρωτεύουσας. Ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι ἡ Πρωτεύουσα μόνον. Εἴμεθα ὅλα Ἑλληνικὰ Ἐπαρχία. Θέλομεν καὶ ἡμεῖς νὰ ζήτωμεν καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν καὶ διὰ τὰ ἐπιτυχώμεν, θέλομεν νὰ αὐτοδιοικηθῶμεν, νὰ ἀποκτήσωμεν τὸ δικαίωμα, νὰ διαχειρισθῶμεθα τὰς τοπικὰς μᾶς ὑποθέσεις.

Ἡ Ἡπειρος, ἡδύοι ἐθαυματούργησε μὲ τὰς Κοινότητάς της καὶ μὲ τὴν στοιχειώδη αὐτοδιοίκησιν ὑπὸ τὴν μαρτυρικὸν βίβραρον ζυγὸν ὅχι μόνον δικαιούται, ἀλλ' ὑποχρεούται νὰ ἐνώσῃ τὴν φωνήν της, ὅτι μόνον διὰ τῆς αὐτοδιοικήσεως θὰ νοικηκυρευθῆ, θὰ προαχθῆ, θὰ εὐημερήσῃ θὰ ἀνορθωθῆ, θὰ ζωντανέψῃ.

Ἡ διεξαχθεὶς ἀγὼν ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων, εὐρισκόμενος πλησίον τοῦ τέλειτος δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ στεφθῆ μετ' ὀλίγου ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Ἄς βοήσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τὰ φιλοεργηθῆ λαμπρότερα, ὁ στέφανος τῆς λαϊκῆς ἐπιτυχίας.

Ἄς μὴ λησμονώμεν, ὅτι τὰ λαϊκὰ δικαιώματα ἐκκενδρήθησαν πάντες μὲ ἀγῶνας καί,

Ἄς ἐνθυμηθῶμεν τὰ σὺρὰ λόγια τοῦ Γερμανοῦ Νομοδιδασκάλου Γερικ, ὅστις ἔγραψεν εἰς τὸν «Ἀγὼν» διὰ τὸ Δίκαιον.

Ἄξιζεν νὰ ζοῦν καὶ νὰ εὐφρανθῶν ἐκεῖνοι οἱ Λαοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἐλευθερίαν των καὶ τὰ δικαιώματά των βῆμα πρὸ βῆμα.

(Τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Ζώτου ἐκάλυψεν ἀκράτητα χιρῶν τήματα.)

ΖΗΤΗΜΑΤΑ
—| ΚΑΙ |—
ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο ἐν ἀπρωτοκράτῳ ὑποστράτηγος κ. Βασίλ. Μελάς, μᾶς ἀπέστειλεν ἐξ Ἀθηνῶν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον, κατὰ καθήκον, δημοσιεύομεν ἐνταῦθα μὲ τὰς δικαίως μᾶς περὶ τῆς οὐσίας:

Ἐξ Ἀθηνῶν 6 Φεβρ. 1929
Ἐφημερίδα «Ἐλευθερία»
Ἰωάννινα

Ἡ πανταχόθεν τῆς Ἡπείρου, μετ' ἧς συνδύον πρωτονοιοὶ ἱστορικοὶ δεσμοὶ διαβιβασθεῖσα μοι ἐπιθυμία ὅπως κατέλθω εἰς τὰς γενοσιμασιακὰς ἐκλογὰς, μὲ συνεκίνησα βαθύτατα. Εἶχον ἱερὰν ὑποχρέωσιν ν' ἀταπεινῶθω πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Λαοῦ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θ' ἀφίεντο ἐλευθερίας νὰ ἀνεύρῃ καὶ ψηφίσῃ τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆς Τῆς προϋποθέσεως ταύτης ἀποκλεισθείσης.

καὶ τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Λαοῦ καλουμένου ὄχι νὰ ἐκλέξῃ ἀλλὰ τοπικῶς νὰ ἐπικυρώσῃ τοὺς γενομένους ἐνταῦθα (ἐν Ἀθήναις) διορισμοὺς ἐν προφανεῖ περιφρονήσει τοῦ κοινῶν Ἡπειρωτικοῦ αἰσθήματος. ἀναγκάζομαι νὰ μὴ κατέλθω εἰς τὰς ἐκλογὰς. εὐχαριστῶν δὲ, εὐχόμεν τὴν ἀποτίναξιν τοῦ ἀπεχθεστάτου ψυχολογικοῦ ζυγοῦ, καταδικάζοντος τὴν εὐανδρον(!) Ἡπειροῦν ν' ἀνέχεται πρόσωπα γενικῆς πολιτικῆς ἀνυποληψίας καὶ ἀποκλείοντος τὴν πολιτικὴν ἀμίλλαν, ἐὰν τῆ βίασῃ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἀγαπητῆς μᾶς Πατρίδος.

«Βασίλ. Μελάς, ὑποστράτηγος»

Σημειώσεις τῆς «Ἐλευθερίας»
Πολύ ὀφθαλμὸν τὰ λέγει ὁ κ. Β. Μελάς, ἀλλὰ δὲν ἔχουν κάρμιν ἀξίαν λεγόμενα ἐς μέρους του, διότι εἶναι γνωστὸν—γνωστότατον ὅτι ὁ κ. Β. Μελάς παρυσίασθη εἰς τὸν Βενιζέλον διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἄξιον χρίσμα καὶ ἀπεκρυβῆ. Τὸ ὅτι ὁ κ. Β. Μελάς, λησιμονῶν ὅτι ὁ τοιφερισθεὶς Γεώργ. Μπαταζῆ ἦτο θεῖος, ὡς τὸ ὄμο λόγηται ὁ ἴδιος ἐνταῦθα μάλιστα δὲ τὸ ἄγε ψιν καὶ αἱ ἐγγύησιν ἐφημερίδες. Φρονεῖ, λοιπὸν, ὁ κ. Β. Μελάς, ὅτι ἡ ἐκλογὴ του, ὡς γενοῦσα οὐδὲν θὰ ἦτο ἐπικυρώσει τῶν γενομένων διὰ τοῦ βενιζελικοῦ χρίσματος, ἐν Ἀθῆναις διορισμῶν, ἐνέχετο καὶ αὐτὸς;

Ὁρῶμεν ὁ κ. Β. Μελάς νὰ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ ν' ἀρνησθῆ κατὰ τῶν διὰ τοῦ βενιζελικοῦ χρίσματος διορισμῶν τῶν γενοσυστῶν κλ. ἐὰν δὲ ἦτο ἐπικυρώσει τῆς στιγμῆς, καὶ οὐδὲν ἐπιθυμῶν τὸν ὑπὸ τὸν Βενιζέλον διορισμῶν των καὶ τῆ βεβαίαν ἐπιτυχίαν, καὶ νὰ φρομαχίσῃ. Τὸ ἠγασθῆαι κύριε Β. Μελά εἶναι ἔτιμον, τὸ δὲ φρομαχίσῃ εἶναι ἄτιμον!

Καίτιν σχετικῆς Διαταγῆς τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Γενικὴν Διοικήσιν Ἡπείρου ἐπετράθη εἰς τοὺς Βουλευτῆρας ἀλβανικῆς ὑπηκοότητος καὶ ἐνταῦθα διαμένοντα; νὰ ἐξιστοῦν τὰ ἐλαγγέλματα των, ὁ δὲ ἐλεγχὸς τῆς ἰθαγενείας των ξένων ἐν γένει ὑπηκόων καὶ διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους ἀνετέθη εἰς τὰς Γενικὰς Διοικήσεις καὶ τὰς Νομορχίας τοῦ Κράτους, δὲν ὑπόκεινται ὅμως εἰς οὐδένα ἐλεγχὸν αἱ διαμένοντες ὀλιγώτερον τῶν τριῶν μηνῶν ξένοι ὑπήκοοι.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐξ ὀφθαλμίστρος κ. Ἀγγινάντης δέχεται ὁδὸς Δωδώνης 17.

Ἐξίσεις
Ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας ὁπου εἶχε μεταβῆ εἰς ἄδεια ὁ διακεκριμένος ἐφορμακὸς ἐλεγκτῆς κ. Στ. Κουλούρης.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΥΜΟΙ

Ἐτελέσθησαν χθὲς ἐν Ριζῶ τῶν Κουρῶνταιν οἱ γύμοι τοῦ λαμπροῦ νέου κ. Γεωργ. Κ. Κοτσῆ ἀνήν, μετὰ τῆς χαριτωμένης Δίδης Ἐλένης Μιχ. Μπίγκη ἐκ τοῦ ἴου χωρίου.

Τὰ ἐργαζία συγχρητῶν μᾶς εἰς τοὺς νεοῦ μῆρους καὶ τοὺς ἐκατέρωθεν γονεῖς καὶ λοιτοὺς συγγενεῖς.

Ἐτελέσθησαν χθὲς μεγαλοπρεπῶς ἐν Γερουσίᾳ τῶν Κουρῶνταιν οἱ γύμοι τοῦ φε. ἐλ. ἴου, νέου Κώστα Β. Ζώτου με

τὰ τῆς σεμνῆς καὶ χαριτωμένης κόρης Βασιλικῆς Ἀθ. Ἀντωνιάδου.

Φάντορι

Ὁ χαριτωμένος Κωστάκης Ἀθ. Βικιλόπουλος, μαθητῆς τοῦ Σχολαρχείου. ἦ ὁ τοῦ φίλου κ. Ἀθ. Βακαλοπούλου, ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη τὸ παρελθὸν Σάββατον παρακοινοῦθησάντων τὴν κηδεῖαν του ἀτάτων τῶν συμμάθητῶν του, καταθεσάντων καὶ στέφανον.

Τὰ συλλυπητῆριά μᾶς τὰ ἔκαρδια εἰς τὸν δοκιμασθέντα πατέρα.

Ἀπεβίωσεν ἐν Νεγᾶδες τὴν 17 τρέχοντος ἡ μόλι; 23 Μαῖους ἀριθμοῦσα Ἄγγελ. οὐλοῦ Κασιμίρα ἄφατον καταλιπούσα πένθος τοῖς οἰκείαις αὐτῆς, καθότι ἡ σωματικὴ καλὴν αὐτῆς ἐμυτῆρει τὸ κάλλος καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς της. Ἀπεβίωσεν ἐκ συγκοπῆς τὴν παρελθούσαν Παρασκευῆν, ἐκηδεύθη τὴν ἐπαύριον ἡ Διευθύντρια τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἠρέων Ἰωαννῶν Μαρία Κ. Ζώγα καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἐπαύριον ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν λόγῳ Ὀρφανοτροφείου.

Ἡ μετιστασά ἀφίενει μνήμην ἀγαθωτάτην ὁπισθὲν τῆς ὡς ἀφροσιωμένης εἰς τὸ ἔργον της καὶ δυσαναπληρώτου. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὴν διέκρινεν αὐστηρότης ἀεγκτος εἰς τὰ καθήκοντα της, ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνη.

ΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΡΕΤΣΟΥΝΙΣΤΗΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἀδελφότης Κρετσουνίστης ἐ. Πειραιεῖ
Συνελθόντα εἰς ἐτήσιον τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 25ην ἑκεμβρίου 1928 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πειραιῶς, τὰ ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθῆναις μέλη τῆς ἀπὸ 29 ἐτίας λαμπρῶς δόσης Ἀδελφότητος, τοῦ χωρίου Κρετσουνίσης.

Ὁ Πρόεδρος κ. Γεωργ. Β. Λέντζος ἀνεγνώσθη τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀναλύσας λεπτομερῶς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τῆς ὅλης δράσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν χρονικὴν τῆσιν περίοδον τοῦ 1928. Ἐπειτα ἡ ἑξελικτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνεγγνώσθη τὴν ἐκθεσὶν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν βιβλίων, τοῦ ὑπὸ παραίτησιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπαινεσασα τοῦτο διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν βιβλίων καὶ ἐπιμελήσασαν τὴν διαχειριστῆσιν τῆς περιουσίας τῆς Ἀδελφότητος.

Παραιτηθέντος κατόπιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγένετο ψηφοφορία πρὸς ἐκλογὴν νέου τοιοῦτου ἐφορευοῦσης τῆς ἐξελικτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀπετελέσθη δὲ τοῦτο ὑπὸ τῶν κάτωδε κατὰ σειράν ἐπιτυχίας κ.κ. Βασ. Κρίστη, Δ.μ. Διαμάντη, Δημ. Ζώτου Πατρ. Σίνθη, Γεωργ. Βέλλη, Πανγ. Πετσανᾶ καὶ Κων. Κρεμμύδα, ἡ δὲ ἑξελικτικὴ δὲ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τῶν κ.κ. Κων. Καναϊδῆ, Ἀθ. Παπακωνσταντοῦ καὶ Γεωργ. Λέντζου.

Συνελθόντα δὲ τὴν 21ην Ἰανουαρίου ἐ.ε. τὰ νεοελεγμένα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προέβησαν εἰς τὸν καταρτισμὸν των εἰς Σῶμα καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐξελέξαν Πρόεδρον

ΑΘΗΝΑΙ 11.

Ὁ Ζοῖμης φρεσθῆ διὰ πρόεδρος τῆς Γερουσίας.

Τὴν προσχῆ Τετάρτην διακόπτονται αἱ συνεδρία τῆς Βουλῆς.

Μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Γερουσίας, ὁ Βενιζέλος θὰ ἀναδιοργανώσῃ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ἰδρυομένων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πολιτικῶν συλλόγων, ὑποδεικνύοντων τὰ πολιτευόμενα πρόσωπα καὶ τὰς ἐπαρχιακὰς ἀνάγκας. Ὁ Βενιζέλος θὰ ἐπιδιώξῃ διὰ τούτων ἰδίως τὴν δημιουργίαν νέων πολιτικῶν Κομμάτων.

Ἐμονογραφῆθη ἡ ἑλληνοβουλγαρικὴ Σύμβασιν ἐκδόσεως ἐγγληματιῶν.

Ὁ Πικουλας ἀνέφερε τὰς ἀνακρίσεις τῶν Κομματῶν καὶ τῶν Ρεντζαίων, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης συνέστησε τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον θὰ δικάσῃ τοὺς Κομματῆους.

τὸν κ. Δημ. Ζώτον, Ἀντιπρόεδρον τῆς κ. Κων. Κρεμμύδα, Γενικὸν Γραμματεῖα τὸν κ. Γεωργ. Βίλην, Ταμίαν τὸν κ. Β. Κυρίστην, καὶ Συμβούλους τὸν κ. Δ. Διαμάντην, Πάτριον τὸν Στῆν καὶ Παναγ. Πετσανᾶν.

Ἡ ἐπιτυχῆς αὐτῆ συνθεσὶς τοῦ ἰου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν προσώπων τῆς ἐξελικτικῆς Ἐπιτροπῆς μᾶς ἀφίενον νὰ ἐλπίζομεν μὲ λαμπρότερον διὰ τὴν Ἀδελφότητα καλιτέρα; ἡμέρας εἰς τὴν Κοινότητα Κρετσουνίσης.

Κέντρον

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Δῆμος Ἰωαννινῶν

Ἐκ τῆς προχείρου ἐξετάσεως, ἡν ἐποίησε τὸ Δημοτ. Συμβούλιον συνελθόντα πρὸς ἐπίσημὸν ἀτάξιν τινὲς ἐλαττωρῶν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ταμειακῆς πηρεσίας τοῦ Δήμου καὶ οὐδὲν καταρτίσθαι εἰς βάρος τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Τὸ Συμβούλιον παρ' ὅλα ταῦτα ἐπίστρεψεν Ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ κ. Δημητρίου καὶ τῶν Συμβούλων κ.κ. Κ. Ρώμα καὶ Α. Μίσιον πρὸς ἐνέργειαν ἐπιπέτης ταμειακῆς ἐπὶ τῶν παρατηρηθεισῶν ἀταξίᾳ μετ' ὅ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον θὰ ἀποφασίσῃ.

Ἐπίσης τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐπίβεν ἅπαντα τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ Δήμου. Ἰωάννινα 8 Φεβρουαρίου 1929 (Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Δήμου, Συμβουλίου).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Τὴν 6ην Μαρτίου ἐ.ε. ἡμέραν τῆσιν ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῷ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διαγωνισμὸς πρὸς καταρτίσθαι θέσεων γραμματέων Β' τάξεως ἐν τῇ Γενικῇ Διοικήσει, ταῖς Νομισματικαῖς καὶ ταῖς Ἐπαρχίαις

Ὁ Ἀναπληρῶν τὸν Γεν. Διοικητῆρα
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

τὸ ἐμπορευτὸν διαμέρισμα τῆς Στοῆς Νισίμ Μπατῆς ἄνω τοῦ Φαρμακείου Ἰσραήλ Λευῆ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλλάρῃ τοῦ ὁποῖο ἐχρησίμευσε μέχρι τοῦδε διὰ Γραφεία τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος ἀποτελούμενον ἐκ 5 δωματίων καὶ μαγειρείου καὶ μῆς ἐκτεταμένους σάλλας καθὼς καὶ τὸ ὁπισθεν τῆς Στοῆς ταύτης διαμέρισμα τὸ μέρη τοῦδε Ἐμπορικὸν κλ. Ἐπιμελητῆρον συγκείμενον ἐκ 4 δωματίων καὶ μαγειρείου. Ἀμφότερα τὰ διαμερίσματα εἶναι κατάλληλα διὰ Γραφεία Ἐταιρειῶν Συλλόγων κλπ. Εὐνοικία πρῶτης τάξεως.